

[Norlev.]

sker flere end i 1939 i Alderen fra 15 til 25 Aar ved Kontorarbejde i Stat og Kommune; det er altsaa en hel Hær. Den anden Opgørelse er meget værre, for den gik ud paa, at der skulde være 60 000 flere ansat i Stat og Kommune, men jeg antager, at man her ogsaa har baade Postembedsmænd og Jernbanefolk med, saa det siger ikke lige saa meget. Men er det ikke muligt at frigøre Arbejdskraft i Kontorerne? Jeg ved, at en Mand, som skulde begynde et Foretagende, hvor han skulde beskæftige 20 Mand, for at faa alt klarer maatte have 50 Embedsmænds Underskrift, før det kunde komme i Gang. Det lyder ikke utroligt, men det er temmelig forfærdeligt.

Der er ogsaa en Del Mennesker, som spørger: Kan vi ikke blive af med de tyske Flygtninge, eller ligger Situationen saadan, at vi skal beholde dem paa ubestemt Tid? Jeg vil gerne bede den højtærede Udenrigsminister udtale sig derom, hvis han er i Stand til det, for hvis det ligger saaledes, at vi skal beholde dem paa ubestemt Tid, saa maa der kunne findes en Ordning, saa i hvert Fald nogle af dem, de dertil egnede, kunde beskæftiges ved Landbruget. Det vil baade de selv og vi være bedst tjent med, for vi kan ikke i Længden underholde . . .

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at det er Landbrugsordningen, der er til Forhandling.

Norlev: Ja, det er ogsaa det, jeg taler om.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Nej!

Norlev: Jeg taler om Landbrugets Arbejdskraft.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem maa holde sig til Dagsordenen.

Norlev: Ja, men nu er jeg ogsaa færdig. Det vil alle Parter være bedst tjent med, for derved kunde Landbruget faa den Arbejdskraft, det har Brug for.

Men i hvert Fald, vi kan ikke medvirke til disse Ordninger og forbeholder os eventuelt at stille Forslag om deres Bortfald. Vi mener, at alle Parter, baade Landbruget selv og Folket i det hele, vil være bedst tjent med, at vi kommer væk fra den Karruseltur, som alle disse Tilskudsord-

ninger er, for den vil uvægerligt ende i Inflation.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg vil gerne have Lov til at gøre enkelte Bemærkninger til nogle af de Udtalelser, som af ærede Medlemmer er blevet fremsat om den nye Overenskomst med England, og først og fremmest give Udtryk for min Glæde over, at dog nogle af de ærede Ordførere mente, at det ikke var nogen helt ufordelagtig Aftale, der var truffet.

Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, omtalte Forholdet med Tredielandspriserne og betegnede det som en Skyggeside ved de højere Priser, vi har kunnet faa for Landbrugsvarer i visse Lande — de Lande, som vi kalder Tredielandene —, at vi derved kommer til at betale højere Priser for de Varer, vi indfører fra disse Lande, altsaa, at vi ved vort Krav om højere Priser paa de danske Landbrugsprodukter selv har været med til at sætte Priserne op paa de fremmede Varer, som vi skal importere. Jeg vil ikke for mit Vedkommende kalde det en Skyggeside, men en Fare, idet jeg ikke tror, der foreligger noget Eksempel paa, at det faktisk er sket. Jeg tror ikke, at vi under vore Forhandlinger med andre Lande har oplevet, at Prisen paa en fremmed Vare er blevet sat højere op i Anledning af, at vi har forlangt for meget for vore Varer, men et Par Gange har det unægtelig været meget nær derved, og det har undertiden set truende ud. Det giver jo i sig selv en Advarsel og er en af Grundene til, at der er visse naturlige Grænser for de Priser, vi kan forlange, selv i Tilfælde og under Omstændigheder, hvor et fremmed Land er i en Nødssituation, og vi har et øjeblikkeligt faktisk Monopol.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller anstillede nogle Betragtninger og sammenlignede den Englandsaftale, som blev sluttet i Fjor, med den nye. Uden at ville forsøge at gaa ind paa det ærede Medlems Udvikling vil jeg dog sige, at jeg tror ikke, at man med Rette kan anstille den Betragtning: den gamle Englandsoverenskomst kostede Staten 40 Mill. Kr., den nye koster efter Regeringens Skøn 200 Mill. Kr., ergo er den nye 5 Gange saa kostbar som den gamle. Jeg føler mig heller ikke overbevist om, at det ærede Medlem i fuldt Alvor vil fastholde en saadan Betragtning (*Christmas Møller*: Det sagde jeg heller ikke!) for jeg tror ikke, man kan hævde, at den nye Overenskomst er Skyld i, at det af Regeringen foreslaaede Tilskud til Priserne er